

מ"ת 1567/12 - מוחמד אלפינייש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויזי בבאר שבע

מ"ת 14-12-1567 מדינת ישראל נ' אלפינייש(עוצר)
תיק חיצוני: 8674/14

בפני כבוד השופט נסר ابو טהה
העוותר מוחמד אלפינייש ע"י ב"כ עזה"ד אסתר בר ציון וויקטור אוזן
נגד מדינת ישראל
המשיבת ע"י ב"כ עזה"ד לני מונטיליו

החלטה

1. זהוי עתירה לגילוי ראייה חסואה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, על רקע כתוב האישום מייחס לעוטר לכואורה ביצוע עבירות של קשרית קשור לפשע, ניסיון לרצח, חבלה חמורה, פצעה בנסיבות מחמיות, נשיאת נשך.
2. בתאריך 20.05.2015, הוצאה תעודה חיסין חתומה על ידי השר לביטחון הפנים, מתקוף סמכותו על פי סעיף 45 לפקודת הראיות.
3. כתוב האישום מייחס למושב, כי על רקע סכסוך כספי שבין המושב לבין קרוב משפחתו, מוחמד דהבשה (להלן: "המתלון") ובני משפחתו של המתלון, ובנסיבות בהן ביקש המתלון לגבות חובו של המושב אליו על דרך של תפיסת רכב, עמו הגיע שהתקיים בין השנים, ביום 14.10.9, ועל אף שהוחזר הרכב למושב, ביקש המושב לבוא חשבון עם המתלון ובני משפחתו ולפגוע בהם.
4. כמפורט בכתב האישום, מייחס למושב, כי קשור קשר עם בני משפחתו בלבד וחלקם ברהט, לפגוע במטלון ובבני משפחתו ולגרום למוותם. במסגרת הקשר ולשם קידומו, הצדיד המושב, ביום 10.10.14, באקדח בקוטר 9 מ"מ והגיע בשעות הבוקר לרהט שם נפגש עם בני משפחתו במטרה לבצע את מטרת הקשר. המושב והקשרים הצדידו ברכב מסווג יונדיי השיר לאחות המושב.
5. במקביל, ביום האירוע, פנו המתלון ובני משפחת המושב בניסיון להרגיע את הרוחות אולם לשוווא.

נטען, כי בסמוך לשעה 14:40, הגיעו המתלון ושניהם מבני משפחתו למסעדת בשם "שוווארמה פאריד" (להלן: "שוווארמה"), ברתת, כדי לאכול. אחד מבני המשפחה (סאקר) ישב בשולחן מחוץ למבנה המסעדת ואילו המתלון ואדם אחר (סאלמה) היו בתוך המבנה.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, נמצא כי באוטה עת נסעו שני כלי רכב בכיביש ליד השוווארמה: היונדי ומיד אחריו הרכב טויוטה, השיר לאחות נוספת של המשיב, בהם נסעו חלק מהקשרים.

שני כלי הרכב עצרו כמה שניות מטרים לאחר מבנה השוווארמה. מספר שניות לאחר מכן המשיב מכיוון כלי הרכב לכיוון מבנה השוווארמה כשהוא אוחז באקדח וחובש כובע. המשיב פנה אל סאקר, שישב מחוץ למבנה, אשר נבהל וניסה לבזוח, אולם המשיב ירה לעברו מספר יריות בכוונה לגורום למותו ואולם, אחת היריות פגעה ברגלו.

מיד לאחר מכן, נכנס המשיב למבנה השוווארמה, התקרוב אל המתלון ומරחק של מספר מטרים פתח בירי באקדח לעבר מרכז גופו של המתלון ופגע בו בחזה, בבטן וברגלו השמאלי, הכל במטרה לגורום למותו של המתלון, לנוכח כתוב האישום.

בן המשפחה הנוסף שעמד ליד המתלון, סאלמה, ניסה למנוע מהמשיב את המשך הירוי אולם, המשיב הפנה לעברו את האקדח ולחץ על הדק במטרה לגורום למותו. לרובית המזל, האקדח לא ירה.

מיד לאחר מכן, נמלט המשיב מהמקום חזרה לעבר כלי הרכב, ניסה שוב לירוט באקדח לעבר שני בני המשפחה שליו את המתלון אולם, האקדח לא ירה. מיד לאחר מכן ברוח המשיב וכלי הרכב נסעו במהירות רבה מהמקום.

ביום 17.11.14, הגיע המשיב לנמל התעופה בן גוריון במטרה לצאת את הארץ, שם נעצר על ידי שוטרי משטרת הגבולות.

6. במסגרת הדיון שהתקיים בדבר קיומן של ראיות לכואורה נטען על ידי בא-כוח העותר, כי התשתית הראיתית מבוססת כל כולה על גרסאות של המתלונים, בדבר זיהוי העותר כמי שירה לעברם, שלטענתו המדובר בעדות מזוהמת נוכח העובדה, כי בגרסתם הראשונית מסרו, כי לא זיהו את היורה ורק לאחר מספר ימים, בעדויות מאוחרות, חבו כולם לגרסה אחת, לפיה העותר הוא זה שפתח בירוי קלפייהם. עוד נטען על ידי בא-כוח העותר, כי הגרסה המאוחרת הינה פרי תיאום גרסאות עם משפחת המתלון, וכי נוכח הזיהום האמור והספק זיהוי, הנובע גם מחוות דעתם לתמונות שהוצעו מצלמה במקומות, יש לקבוע, כי אין במצב תשתית ראיתית לכואורת הרשות העותר בעבירות המוחסנות לו. לחילופין, גם אם קיימת חל כרsum ניכר.

7. בית המשפט, לאחר שבחן את טענות הצדדים,קבע דבר קיומן של ראיות לכואורה לחובת העותר. עוד ציין, כי אמם סאקר וסלמה, שהיו עדיםaira, בגרסהם הראשונית, מסרו, כי לא זיהו את היורה, אולם, בעדות שנייה שמסרו לאחר מכן, מסרו גרסה מפורטת אודות האירוע ונסיבותיו כשגרסתם זו

מלואה בפרטים רבים השופכים אור על נסיבות האירוע.

בית המשפט ציין, כי הסברים של העדים מודיע לא מסרו גרסה מפורטת באמרתם הראשונה, הסבר, לכואורה, שיש בו כדי להניח את הדעת, בשלב של בחינת ראיות לכואורה.

עוד הפנה בית המשפט לעדותו הארוכה של אחיו של המתלונן- אחמד דהבשה, בנוגע לרקע ונסיבות האירוע (חוב כספי).

אשר לאירוע לגופו, ציין בית המשפט, כי עדי הראייה, שנכחו באירוע, תיארו שני כלי רכב שהגיעו למקום האירוע ומאחד מהם פרק העוטר. האחד רכב יונדי, שבDİעבד נמצא כשייך לאחות העוטר והשני, רכב טויטה, שבDİעבד נמצא, כי הוא שייך לאחות אחרת של העוטר. לאחר האירוע נמצא רכב היונדי בהילכי פירוק, לכואורה, במטרה להעלימו.

עוד ציין בית המשפט, כי מעדיות המתלונן, לרבות סאקר וסלמה, נמצא, כי קיימת היכרות מוקדמת עם העוטר, היכרות המבוססת על קשר משפחתי שבין ענף המשפחה המתגורר ברהט, אליו משתייר המתלונן, לבן ענף המשפחה המתגורר בלבד, אליו משתייר העוטר. היזהוי הקיים מצבע, לכואורה על העוטר כמו שירה לעברם.

עוד קבע בית המשפט, כי קיימת ראייה נוספת המחזקת את התשתית הראיתית, בדמות איכון שנעשה למכשיר הטלפון של העוטר שמננו ניתן ללמידה, כי בזמן הרלוונטיים לאירוע, אכן מכשיר הטלפון כמי שנמצא בiphone, בעוד שביתר שעות הערב, נמצא בלבד ולאחר מכן אין בנמצא איכון, יש להניח, כי העוטר דאג לנתק את מכשיר הטלפון. נמצא זה יש בו כדי לסתור לכואורה את גרסת העוטר, הטוען, כי לא היה בiphone במועדים הנΚובים בכתב האישום.

8. ביום, במסגרת העתירה, נטען כי יש להסיר את החיסין מעל זהות האנשים, שמסרו המידעים המתוודים בתעודה החיסין לרבות שעת מסירת הידיעות. בנוסף להסרה את החיסין המוחלט על חומרិי החקירה המסומנים בתעודה, ד-1, מ-5, לרבות נתוני תקשורת כמפורט בסעיפים 1, 2 ו- 3 לטעודה.

לשיטת העוטר חשיפת זהות מוסרי הידיעות, תאפשר זימונם כדי הגנה באשר למניע של המתלוננים למסור דיווק את שמו של העוטר כמו שירה לעברם. עוד ביחס dazu הינו שלמתלוננים היה מניע חזק להפليل את העוטר באירוע הירוי (הפנייה באט כוח העוטר במעמד צד אחד למסמך שנמסר להגנה חלק מהחומר החקור הגלוי שסומן על ידי נז).

9. באת כוח המשיבה מנגד, עטרה לדחות את העתירה שכן לשיטתה אין בחשיפת החומרים נשוא תעודה

הвисיון כדי לסייע להגנתו של העותר. נטען כי התשתיית הראייתית מבוססת על עדויות המתלוננים שתחזיכת כי העותר ירה לעברם. עוד נטען כי לצד עדויות המתלוננים קיימ איכון הטלפון הנידי של העותר ברתת בעת האירוע, ומחקרים תקשורתיים, וכן צילום מצלמות אבטחה המתעדות את האירוע שמקורם למסעדה השווארמה, ואת נסיעת כלי הרכב סמוך לאירוע בעיר רהט. כמו כן בריחתו של העותר לאחר האירוע ומעצרו בעת שניסה לצאת מן הארץ בתבבג. עוד עמדה באת כוח המשיבה על גרסתו של העותר במסגרת ארבעת האמרות שמסר בחקירהו במשטרת ליפה "לא הייתה שם ולא היו דברים מעולם".

10. בדיוון שנערך במעמד המשיבה ונציגי המודיעין הרלוונטיים בלבד, הסכמה המשיבה לעורך פרפרואה ביחס לדיעה מס' 568, ולמסרה לעיון ההגנה.

אשר לחשיפת זהות מוסרי הידיעות המודיעיניות - הסביר על ידי המשיבה מדוע אין בחשיפת זהות המקורות כדי לסייע להגנת העותר. כמו כן, עמדת המשיבה על כך שהגלו מידע זה או מסירתו יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב, באשר הם עשויים לשכנ שלוםם של בני אדם, וכן לפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה.

אשר למסמכים (ד-1, ד-2, ה-1-ה3, מ-1-מ5), נטען כי תוכן המסמכים אינם רלוונטי להגנת העותר. בדיוון במעמד צד אחד הוצגו המסמכים בפני בית המשפט.

אשר למסמכים א-ב (זו לקבלת נתוני תקשורת), לאחר שהוצגו לעיון בית המשפט נטען כי עניינים שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה, וחשיפתם תפגע ביעילות פעולותיה.

11. אין מחלוקת שלגנה במסרו 8 פרפרזה לתוכן המידע מתוך 9 הידיעות נשוא תעודת החיסיון. כמו כן, במסרו אף נתונים ביחס למועד מסירת המידע - בוגע ל-4 ידיעות.

12. אשר לדיעה שהסויימת שלה- 954 והדווח הרלוונטי בפרפרזה שנמסרה להגנה (914), הסכמה המשיבה להרחיב את הפרפרזה למתקנות שהתייר בית המשפט וסומנה מ1.

13. אשר לדיעה שהסויימת שלה- 589- בנוסף לפרפרזה שנמסרה להגנה, הנני מורה על הרחבת הפרפרזה במתקנות שהתרתית וסומנה מ2. כך הם פנוי הדברים ביחס לדיעה שהסויימת שלה- 568 וסומנה על ידי מ/3.

14. מסקנתי הנ"ל מתבקשת לאחר שהקשบท לティעוני ב"כ הצדדים, הן במעמד הדיון והן במעמד כל צד בלבד, והן לאחר שעיניים בכל האסמכתאות הרלוונטיות, וכן שמתי לנגד עיני את הנימוקים שביסוד

העטירה ובהתאם למחננים שהותו בפסקיה.

.15 אשר על כן, ובכפוף כאמור בסעיף 12, 13, דין העטירה להידחות.

המציאות תשליך עותק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ו, 15 אוקטובר 2015, בהעדך
הצדדים.